

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2014 r. – EAEPC przeciwko Komisji**(Sprawa T-574/14)**

(2014/C 409/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPC) Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci J. Buendía Sierra, L. Ortiz Blanco, Á. Givaja Sanz i M. Araujo Boyd)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 maja 2014 r. w sprawie COMP/AT.36957 Glaxo Wellcome;
- obciążenie Komisji Europejskiej własnymi kosztami, a także kosztami, jakie EAEPC może ponieść w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi w swej skardze o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2014) 3654 final z dnia 27 maja 2014 r. w sprawie COMP/AT.36957 – Glaxo Wellcome, w której Komisja oddaliła złożoną przez stronę skarżącą skargę, odmawiając tym samym kontynuacji dochodzenia w sprawie domniemanego naruszenia przez spółkę Glaxo Wellcome SA, obecnie GlaxoSmithKline SA, art. 101 TFUE, w świetle wyroków: z dnia 27 września 2006 r. w sprawie T-168/01 GlaxoSmithKline Services przeciwko Komisji, Zb.Orz. EU:T:2006:265, i z dnia 6 października 2009 r. w sprawach połączonych C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P i C-519/06 P GlaxoSmithKline Services przeciwko Komisji, Zb.Orz., EU:2009:610).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, naruszając tym samym art.101, 105 i 266 TFUE, a także art. 7 rozporządzenia nr 1/2003 ⁽¹⁾, poprzez uznanie, że skutek wyroku w sprawach połączonych GlaxoSmithKline Services przeciwko Komisji (EU:C:2009:610) polegał na stwierdzeniu nieważności początkowej decyzji z roku 2001 i uznaniu, że zaistniała sytuację należy traktować tak, jak gdyby Komisja nigdy nie wydała decyzji z 2001 r. Strona skarżąca podnosi ponadto, że Komisja naruszyła ciężący na niej obowiązek uzasadnienia oraz ciężący na niej obowiązek wysłuchania stanowiska strony skarżącej w tej kwestii przed wydaniem ostatecznej decyzji.
2. W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca utrzymuje, że w zaskarżonej decyzji został naruszony art. 101 TFUE lub że Komisja naruszyła ciężący na niej na mocy art. 296 TFUE obowiązek uzasadnienia przy ocenie istnienia w niniejszej sprawie interesu Unii. Strona skarżąca podnosi dalej, że Komisja naruszyła podstawowe prawo strony skarżącej do bycia wysłuchaną.
3. W zarzucie trzecim strona skarżąca utrzymuje, że w zaskarżonej decyzji nie zostały przeanalizowane wszystkie zagadnienia faktyczne i prawne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [101 TFUE] i [102TFUE] (Dz.U. L 1, s. 1).